

Schubert: *Des Baches Wiegenlied* (A patak bölcsődala)

Gute Ruh', gute Ruh'!
Tu' die Augen zu!
Wandrer, du müder, du bist zu Haus.
Die Treu' ist hier,
Sollst liegen bei mir,
Bis das Meer will trinken die Bächlein aus.

Will betten dich kühl,
Auf weichen Pfühl,
In dem blauen krystallinen Kämmerlein.
Heran, heran,
Was wiegen kann,
Woget und wieget den Knaben mir ein!

Wenn ein Jagdhorn schallt
Aus dem grünen Wald,
Will ich sausen und brausen wohl um dich
her.
Blickt nicht herein,
Blaue Blümelein!
Ihr macht meinem Schläfer die Träume so
schwer.

Hinweg, hinweg
Von dem Mühlensteg,
Böses Mägdelein, dass ihn dein Schatten
nicht weckt!
Wirf mir herein
Dein Tüchlein fein,
Dass ich die Augen ihm halte bedeckt!

Gute Nacht, gute Nacht!
Bis alles wacht,
Schlaf' aus deine Freude, schlaf' aus dein
Leid!
Der Vollmond steigt,
Der Nebel weicht,
Und der Himmel da droben, wie ist er so
weit!

Nyugodj, nyugodj!
Hunyd be szemed!
Te fáradt vándor, hazaérkeztél.
Itt a hűség,
pihenj nálam,
míg a tenger kiissza a kis patakot.

Hűvös ágyat vetek
puha párnákon
a kék, kristályos kamrácskában neked.
Rajta, rajta,
elringatlak!
Hullámok, rongassátok el nálam a fiút!

Ha a zöld erdőből
vadászkiált rivall,
zúgok, zsongok körülötted.
Ne nézzetek ide,
kék virágocskák!
A szunnyadónak nehezzé teszitek álmát.

Csak el a malomtól!
Csak el innen,
gonosz lány,
hogy árnyékos föl ne ébressze.
Vesd belém
finom kendődet,
hogy szemére terítsem.

Jó éjt, jó éjt!
Míg minden virraszt,
aludd ki örömed, aludd ki bánatod!
A telihold fölkel,
a köd fölszáll,
és az ég ott fönnoly távol van.

Gádor Ágnes nyersfordítása

A kis hableány

Zene: Alan Menken, szöveg: Howard Ashman

Magyar dalszöveg: Csörögi István

A hínár mindig zöldebb,
ha más vízében ring,
ne álmodj más világról,
a földnél jobb a víz.

Csak nézd ezt a mély vidéket,
a tengerfenék oly szép!
Oly csodás itt lent az élet,
hát mi másra vágnál még?

Ringat a víz, ringat a víz!
Hidd el, te kedves,
jobb ahol nedves,
a tenger hív!

A parton izzad fenn a nép,
tűz a Nap reménytelen,
mi meg csak úszunk, mindent megúszunk,
ringat a víz!

A mélyben a hal mind boldog,
a hullámok hátán él;
a szárazon gyötrik gondok,
mert akváriumban él.

Szerencsés a díszhal ott bent,
várhatna rá rosszabb vég!
Mert hogyha a főnök éhes,
ne tudd kiből készít lét!

Ó ne! Ringat a víz, ringat a víz!
Senki se bánt itt,
és ami számít,
az nem az íz!

Az ember úgy szeret, ha főz,
a vízben nincsen semmi gőz,
élünk és halunk, nincs semmi bajunk!
Ringat a víz! (ringat a víz)

Ringat a víz! (ringat a víz)

Boldogan élünk,
vígán zenélünk,
ritmusa hív! (ritmusa hív)

Amint a rája és a tok beindul,
máris hallható:
jó ez az ütem, nem csal a fülem,
a zene hív!

A góte flóte száll,
márna hárfá zeng,
harcsa basszus ám oly merész,
a réz fújja sok keszeg,
pont a ponty a dob,
egy se bús ha jól szól! (jee)
Rája üt rája, a csík húzza,
hát beráng a pisztráng, cigányhal dalol,
és csapat kis tok mind tudja, ropni jó,
a trombitahal úgy fúj!

Ringat a víz! (ringat a víz)
Ringat a víz! (ringat a víz)

A hering mixel, őrjítő tviszttel,
a zene hív! (hív a jó zene)
Nem sóder ez, hanem fövény,
látod, a banda táncolni kezd:
minden kis kagyló tudja, hogy így jó,
ringat a víz!

Ha lassú a csiga, nincs semmi hiba,
ringat a víz!

Aki csak él itt, vígan zenél, míg
elrejt a tenger, nem lát az ember,
élhetünk szépen, itt lenn a mélyben,
ringat a víz!

Tavaszi szél

Tavaszi szél vizet áraszt, virágom, virágom
Minden madár társat választ, virágom, virágom

Hát én immár kit válasszak, virágom, virágom
Te engemet, én tégedet, virágom, virágom

Zöld pántlika könnyű gúnya, virágom, virágom
Mert azt a szél könnyen fújja, virágom, virágom

De a fátyol nehéz gúnya, virágom, virágom
Mert azt a bú földig húzza, virágom, virágom